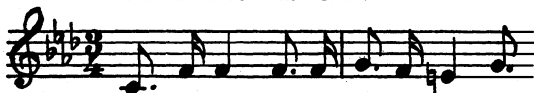


Erik XIV kärleksvisa.



Den som vill må i luften fly - ga
vill dock världen ö ver - ty - ga



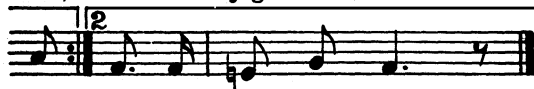
men mi - na vingar
till Karin är gå ej så högt. Jag



mitt hjärta böjt. En - var må följa sitt eget



sinn, kär hål - ler jag lil - la vännen min



En - lil - la vän - nen min.

2. Har hon ej guld eller stora skatter så har hon likväl det jag begär, den kärlek hon mig med omfattar är mig fastmer än guldets kär. Envar må följa etc. ...

3. Blänker hon ej av gyllene smycken så blänker dock hennes ögon skön, alldeles är hon i mitt tycke, fast hon av andra syns gemen. Envar må följa etc. ...

4. I stora hav gå stora vågor, stormväder, klippor och hårdan vind. Den som är klok bliver vid de låga källor, som finns i dalen sin. Envar må följa etc. ...

5. Man står ofta för rikmans dörrar klappar och slipper sällan in. Hos Karin jag det ej behöver, ty jag är hennes och hon är min. Envar må följa etc. ...

6. Adjö, farväl min hjärtans lilja till sinom mångtusende godnatt. Det sker dock efter Herrens vilja. Jag den bliver som jag har sagt. Envar må följa etc. ...